

Nazwisko **ANTONOWICZ**

Imiona **Jenny** Pseudonim

Z domu

Data urodzenia **25.03.1907** Miejscowość, kraj **Kwasow Horachowski, Węgry**

Data śmierci **10.1941** Miejscowość, kraj

Lat życia

Adres cmentarza **Higher Cemetery, Exeter**

Źródła: **www.polishairforce.pl (Polskie Siły Powietrzne
w II wojnie światowej)**

Polskie Siły Powietrzne w II wojnie światowej

www.polishairforce.pl

- :: Polska 1939
- :: Francja 1939-40
- :: Wielka Brytania 1940-46
- :: Związek Radziecki, Bliski Wschód i Włochy 1941-46
- :: US Army Air Forces 1943-45
- :: Front wschodni 1943-45
- :: Wojenne relacje lotników
- :: Życiorysy lotników polskich
- :: Loty bojowe i operacyjne
- :: Cmentarze wojenne
- :: Szkoła Podchorążych Lotnictwa 1928-39
- :: „Lista Bajana”
- :: „Lista Krzystka”
- :: Pozostałe artykuły i galerie
- :: Podziękowania i źródła
- :: Księga gości (dopisz się!)
- :: O stronie/kontakt
- :: Linki

Jerzy Antonowicz

Jerzy Antonowicz urodził się 25 marca 1907 r. w miejscowości Kwasów Horochowski na Wołyniu (rodzice Władysław - z wykształcenia agronom, zarządcą majątku w Kwasowie, w czasie II wojny światowej pracownik ambasady polskiej w Londynie - i Wanda z domu Rottemund). We Lwowie uczęszczał do Gimnazjum Państwowego im. Henryka Sienkiewicza, w którym w 1926 r. uzyskał świadectwo dojrzałości. Następnie rozpoczął studia na Wyższej Szkole Handlu Zagranicznego we Lwowie, uzyskując dyplom ukończenia 16 października 1929 r.

11 sierpnia 1930 r. Antonowicz wstąpił do wojska i do 5 lipca 1931 r. odbywał kurs w Szkole Podchorążych Rezerwy Piechoty w Rawie Ruskiej. 5 października 1931 r. przyjęty został do Szkoły Podchorążych Lotnictwa w Dęblinie. Ukończył ją 15 sierpnia 1933 r. jako podporucznik obserwator. Przydzielony został do 56 eskadry towarzyszącej w 5 pułku lotniczym w Lidzie. 4 maja 1934 r. skierowany został na kurs podstawowego pilotażu do dębińskiego Centrum Wyszkożenia Oficerów Lotnictwa. Po jego ukończeniu, 15 września 1934 r. powrócił do 56 eskadry, gdzie służył tym razem jako pilot. 19 marca 1935 r. już w stopniu porucznika (awansował 1 stycznia 1935 r.) przesunięty został do 142 eskadry myśliwskiej w Toruniu. W okresie 15 kwietnia - 28 czerwca 1935 r. przeszedł się na kursie wyższego pilotażu w Wyższej Szkole Strzelania i Bombardowania w Grudziądzu, po czym powrócił do Torunia. 1 marca 1937 r. skierowany został do Szkoły Podchorążych Lotnictwa w Dęblinie jako instruktor pilotażu i dowódca eskadry szkolnej pilotów.

We wrześniu 1939 r. Antonowicz nie walczył. Wykonał kilka lotów łącznikowych dostarczając innym oficerom rozkazy dowódcy Centrum Wyszkożenia Lotnictwa nr 1 oraz wyszukując lotników. 17 września o godz. 21.00 na rozkaz przełożonych przekroczył w Kutach granicę z Rumunią. Uniknął internowania, na własną rękę przedostał się do Bukaresztu, gdzie 27 września uzyskał paszport. Następnie drogą morską przedostał się do Francji. W Marsylii był 16 października, a 18 października zgłosił się w punkcie zbornym w Paryżu. Wyznaczony został do wyjazdu do Anglii i szkolenia w Royal Air Force, w związku z czym już w grudniu 1939 r. przybył do Wielkiej Brytanii. Początkowo przebywał w obozie dla polskich lotników w bazie RAF Eastchurch na wyspie Sheppey u ujścia Tamizy, a następnie skierowany został na przeszkolenie na brytyjskim sprzęcie w szkole pilotażu początkowego 15 EFTS w Redhill oraz jednostce wyszkolenia bojowego 18 OTU w Bramcote. 1 lipca 1940 r. przydzielony został do pierwszego personelu 300 Dywizjonu Bombowego "Ziemi Mazowieckiej", stacjonującego w Bramcote. W dywizjonie przeszedł dalszy trening na samolotach Fairey Battle, a nocą z 14 na 15 września 1940 r. jego załoga (jako jedna z trzech spośród 300 dywizjonu; obserwatorem był ppor. Czesław Dej, a strzelcem sierż. Alfons Kowalski) pierwsze zadanie bojowe - nocne bombardowanie portu w Boulogne. Podczas bitwy o Anglię wykonał jeszcze jeden podobny lot, bombardując Ostendę. W listopadzie 1940 r. 300 dywizjon rozpoczął przezbieranie się na dwusilnikowe Wellingtony, jednak Antonowicz nie zdążył wziąć udziału w zadaniu bojowym na tym typie samolotu.

2 grudnia 1940 r. Antonowicz został przeniesiony do 307 Dywizjonu Myśliwskiego Nocnego "Lwowskich Puchaczy". 26 lutego 1941 r. został dowódcą eskadry "A", natomiast 11 czerwca 1941 r. objął po kpt. Stanisławie Grodzickim dowództwo całego dywizjonu. Nocą z 23 na 24 października 1941 r. Antonowicz, mając za nawigatora por. Lecha Karwowskiego, wystartował na lot operacyjny. W patrolującym nocne niebo na południe od Exeteru Beaufighterze IIF (T3025) nastąpiła awaria silnika, który najpierw zaczął dławić się, a następnie stanął w płomieniach. Antonowicz włączył system gaśniczy i na jednym silniku powrócił do bazy. Nad lotniskiem okazało się, iż podszedł do lądowania nieprawidłowo, w poprzek pasa. Przy próbie podciągnięcia samolotu celem wykonania kolejnego podejścia, Beaufighter stracił prędkość i zwał się na ziemię. Pilot i nawigator zginęli na miejscu.

Major (Wing Commander) Jerzy Antonowicz spoczął na cmentarzu Higher Cemetery w Exeter. Odznaczony był Krzyżem Walecznych oraz jeszcze przed wojną Brązowym Krzyżem Zasługi.

Źródła:

fotografia ze zbiorów pana Zbigniewa Charytoniuka
dokumenty z Instytutu Polskiego i Muzeum Sikorskiego w Londynie
Gretzyngier R., 307 Dywizjon Myśliwski Nocny Lwowskich Puchaczy, Bellona, Warszawa 2005

Wojciech Zmyślony

:: wstecz